

ارزشیابی توصیفی

نویسندگان: سیدمحمد رضا طبیبی خواه، کامین سلطانی راد

- ۱- دانشجوی مقطع کارشناسی، رشته علوم تربیتی، گرایش آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید ایزدپناه یاسوج
۲- دانشجوی مقطع کارشناسی، رشته علوم تربیتی، گرایش آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید ایزدپناه یاسوج

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی ارزشیابی توصیفی از آموزش می باشد. این پژوهش از نظر هدف کاربردی میباشد و از لحاظ روش توصیفی از نوع اسنادی میباشد. جامعه پژوهش کلیه منابعی است که در زمینه ارزشیابی توصیفی میباشد. از روش نمونه گیری در دسترس استفاده شده است به این صورت که منابعی که در دسترس پژوهشگر بوده به عنوان منبع استفاده شده است. روش گردآوری اطلاعات با فیش برداری از منابع و مقالات و کتابها بوده و روش تجزیه و تحلیل کیفی میباشد. نتایج حاکی از آن است که در این ارزشیابی هدف مچگیری از دانش آموزان ضعیف نیست، بلکه شناسایی استعدادها و تواناییها و رفع نقاط قوت و ضعف برای یاری رساندن به این دانش آموزان و کمک به برنامه ریزان درسی در برنامه ریزی هر چه صحیحتر و بهتر است، در این ارزشیابی دیگر جایی برای بیماری تب تیره، دزدگی و شکست و پاس وجود ندارد و باعث شناخت عمیقتر و جامعتر شده و به معلم برای برداشتن گامهای بعدی کمک میکند جهت دستیابی به مهارتهای عالی شناختی چون کاربرد، تجزیه و تحلیل و ترکیب و ارزشیابی در ارزشیابی توصیفی معلم به راحتی با یک تکلیف آزاد میتواند حس ذوقی و هنری دانش آموزان خود را بیدار کند و کلاس را از حالت منفعل و کسل کننده به محیطی پر جنب و جوش تبدیل کند. هدف اصلی در این نوع ارزشیابی، تحرک ذهن دانش آموزان برای کنجکاوی بیشتر و خلق سوالات عمیقتر است، نه حفظ کردن مطالب، عشق به دانستن مهمتر از خود دانستن است، ارزش هر فرد به میزان سؤالاتی بستگی دارد که در ذهن خود میپروراند، نه پاسخهایی که آموخته است. هدف گسترش ذهن است و نه مظلوف ذهن خود رهبری و خودانگیختگی از اصول اساسی در ارزشیابی توصیفی به شمار میرود.

کلمات کلیدی: ارزشیابی، توصیفی، کیفی، روش پوشه کار

مقدمه

ارزشیابی، کانون هرگونه تصمیمگیری آموزشی است. به عبارت دیگر اطمینان از معنادار بودن یادگیری و برانگیختن فراگیران و انجام درست تدریس و تصمیم جز با ارزشیابی امکانپذیر نخواهد بود (حسینی، دوستی، غلامی و دیگران، ۱۳۹۵) و سنجش تحقق اهداف به عهده نظام ارزشیابی است. جهت ارزشیابی از روشهای کمی و کیفی یا توصیفی استفاده میشود و از آن جا که ارزشیابی کمی نتوانسته است موفقیت چندانی در ارتقای سطح دانش داشته باشد، شاهد تعداد زیادی ترک تحصیل، تکرار پایه و عدم رضایت از مدرسه بودهایم (رضایی، ۱۳۹۰). طرح ارزشیابی توصیفی برای حل مشکلات ارزشیابی کمی و هم چنین با توجه به تحولات آموزشی در جهان طبق مصوبه شورای عالی آموزش و پرورش مورخ آبان ماه ۱۳۸۱ برای تغییر نظام ارزشیابی توسط دفتر ارزشیابی تحصیلی و تربیتی ارائه شد. این طرح از سال ۱۳۸۲ به صورت آزمایشی در تعداد محدودی مدرسه اجرا و پس از ارزیابی نتایج آن در سال ۱۳۸۷ از طرف وزارت آموزش و پرورش برای اجرا در مدارس ابتدایی و در سطح ملی ابلاغ شد (گویا، ۱۳۹۴). کیفی بودن الگوی ارزشیابی تحصیلی بیشتر ناظر به دو عنصر مهم در آن است از یک سو در مرحله جمع آوری اطلاعات ابزارهای مشاهده و مانند اینها را به کار میگیرد و از سوی دیگر در مرحله تحلیل و تفسیر اطلاعات حاصل از جریان پیشرفت تحصیلی دانش آموز به ابعاد کیفی یادگیری مانند چگونگی یادگیری و دلایل ضعف و قوت آن توجه میکند (حسینی، ۱۳۹۳). در اجرای طرح ارزشیابی توصیفی تلاش میشود با تاکید بر ارزشیابی